

Forfatter: Schandorph, Sophus

Titel: Udrag fra THOMAS FRIS'S HISTORIE (1881)

Citation: Schandorph, Sophus: "Thomas Friis's Historie. - 1904", i Schandorph, Sophus: *Thomas Friis's Historie. - 1904*, 1904-05, s. 362. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schandorph04-shoot-idm139709263591936/facsimile.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Thomas Friis's Historie. - 1904

— Naturligvis, svarede Fuldmægtigen. Og saa har jeg en Overraskelse til Dig. Der kommer en, som Du næppe venter.

Overraskelsen var Adjunkt Ross. Han var kommen til København i en kort Skoleferie. Fuldmægtigen havde truffet ham og troet at berede Thomas en Glæde ved at indbyde hans Hus- og Bordfælle fra Rusaaret. Foruden de nævnte Notabler dannedes Korus af nogle yngre Studenter, hvis beundrende Ytringer om Thomas's kritiske Artikler Fuldmægtigen ivrig havde opsnappet i Studenterforeningen. I den Anledning havde han gjort Bekendtskab med dem og flittig trakteret dem med Arrakspunsch.

Fra Kapervognen stod Selskabet af ved Charlottenlund. Efter denne Kørsel langs Strandvejen fulgte Spasereturen over Ordrup til Dyrehaven som næste Nummer paa Festprogrammet.

Ross havde faaet Rudimenterne til en Mave, der spaaede ham et Rektorat i Tidens Fylde. Hans af Naturen langsomme Taletakt var bleven endnu langsommere og den gutturale Dvælen paa Vokalerne endnu stærkere; den embedsmandige Bevidsthed var bleven en Pedal, som forstærkede disse Ejendommeligheder. Han havde faaet den glade Sikkerhed i Holdning, som udvikler sig hos lokale og provinsielle Autoriteter, der have Ord for at „følge med“ paa alle Punkter. Da de vare stegne ned ad Vognen, fuldsændiggjorde Ross sin første flygtige Hilsen til Thomas.

— Gratulerer, gratulerer hjærtelig, sagde han. Jeg maa tilstaa, at jeg, for mit Vedkommende, fuldt ud billiger, at Du, kære Fris, har underkastet Dig en akademisk Prøve, førend Du traadte frem i Litteraturen som en i Ordets snævrere Forstand original Forfatter. Nu glæder jeg mig til Dine Digte, glæder mig inderlig til dem. Du skal se, at den Omstændighed, at Du nu er *Candidatus magisterii admissus cum laude* vil give Dine Digtninger et vist Relief . . .

Hvordan befinder Du Dig derovre i H—?

— Aa—aa, ret vel. Der er jo en Del af Skolens Lærerpersonale, Rektor desværre inklusive, som slet ikke følger med i Politik, Videnskab og Literatur. Men heldigvis er vi tre Adjunkter, som skiftevis samles hos hverandre hver Lørdag Aften, og vi drøfte saa et politisk, et filologisk eller et æsthetisk Thema, som vi har bestemt den forrige Samlingsaften og er bleven enige om er passende og lærerigt at sætte under Diskussion. Det forbereder vi os til i ledige Timer i Ugens Løb og møder vel funderede til Forhandlingen. Sidste Lørdag var en Opgave, som